Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

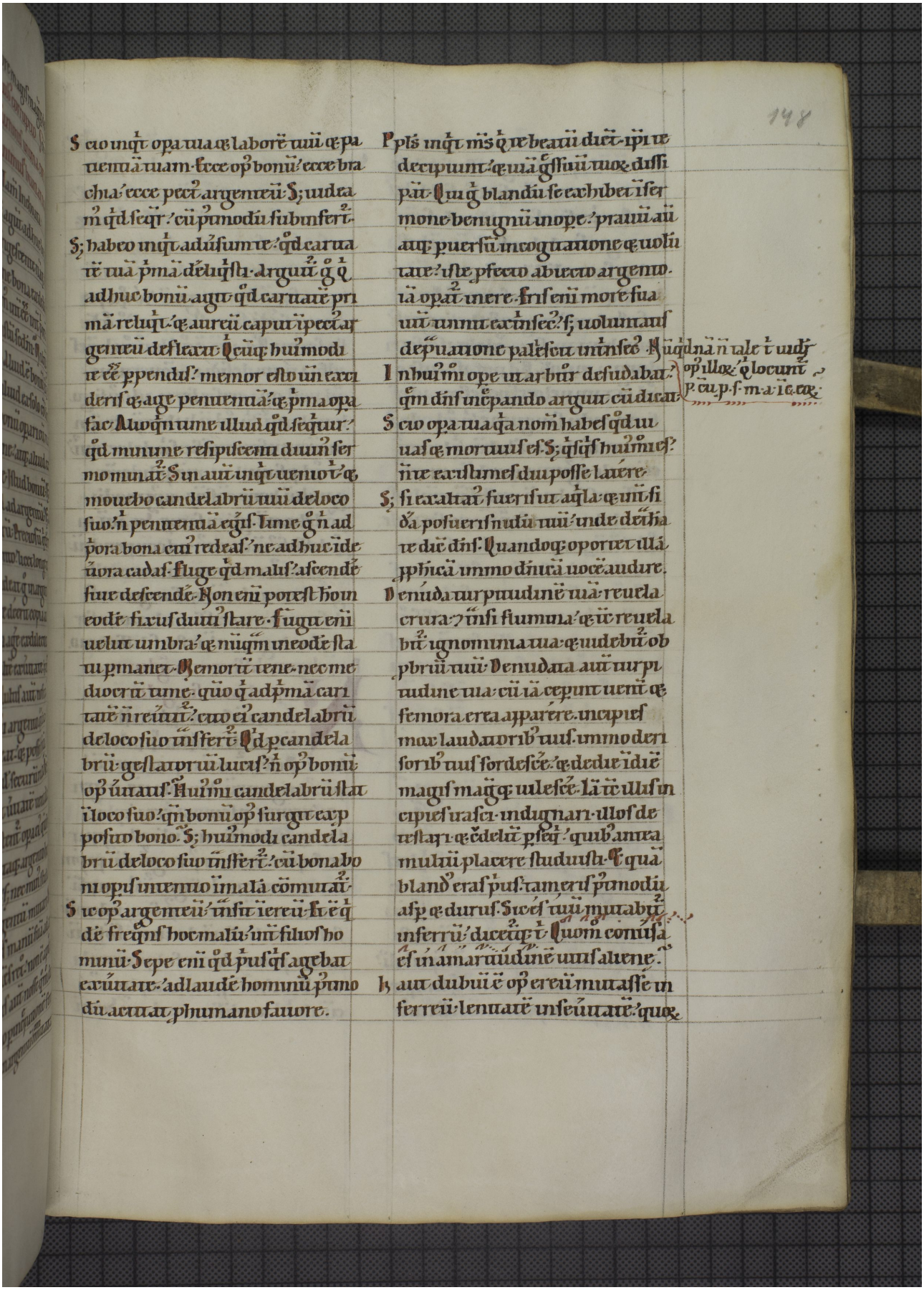

148

Scio inq̃t opa tua et laborē tuū et paupertatē tuam. ecce op̄ bonū. ecce brachia. ecce pecū argentēū. Sed iudeam q̃d sequit. cū p̄modū subinfert.
Sed habeo inq̃t aduersum te. q̃d caritatē tuā p̄mā deliquisti. arguit q̃ q̃ adhuc bonū agit q̃d caritatē primā reliquit. et aureū caput ipecū argenteū deflexit. Cūq̃ huiūmodi te ēē ppendis. memor esto unde excideris et age penitentiā. et p̄ma opa fac. Aliq̃n tunc illud q̃d sequitur. q̃d minime respiscentem diuīs sermonibus. Sed in aliū inq̃t uertam candelabrū tuū de loco suo. nisi penitentiā egis. Time q̃ n ad pora bona cū redeas. ne adhuc inde hora cadas. fuge q̃d malis. ascende fuge descende. Non enim potest homo eodē fixus diuīs stare. fugit enim uelut umbra. et nūq̃m in eodē stat. p̄manet. Memoriū tene. nec me diocriū time. quo q̃ ad p̄mā caritatē nō reūtū. cū eo candelabrū de loco suo ūnsferē. Q̃d p candelabrū gestatorū lucis. nisi op̄ bonū op̄ intelligis. Huiūmodi candelabrū stat in loco suo. qm̄ bonū op̄ surgit ex p posito bono. Sed huiūmodi candelabrū de loco suo ūnsferē. cū bona bonī opis intentio in malā cōmutat.
Sic op̄ argenteū. ūnsit iereū. si ē q̃ de frequēs hoc malū. unde filios hominū. Sepe enim q̃d pius q̃s agebat exūtare. ad laudē hominū p̄modū actitat. p humano fauore.

Pplis inq̃t mis q̃ te beatū dicūt. ipi te decipiunt. et uia glossiū tuos dissipat. Qui g blandis se exhibet iste monē benignū in opē. prauū aut aut puerū in cogitatione et uolitare. iste p fecto abiecto argento. ia opat̄ intere. sicut eū more sua uū intimat exinsec. si uolumus depūtatione palesci intinsec. Hūc dna n tale t uidi op̄ illos q̃ locum p cū p. s. m. a. ie. ex.
In huiūmi ope in arbōr desudabat. qm dns in ēpando arguit cū dicat.
Scio opa tua q̃a nom̄ habes q̃d uiuas et mortuus es. Sed q̃ q̃s huiūmodi ūte existimes diu posse latere.
Sed si exaltat fuerit ut aq̃la et uū sidera posuerit nidū tuū. inde deiicia te dicit dns. Quandoq̃ oportet illa p hiemē immo diuīa uocē audire.
Denudatur pudendē tuā reuelatura. ūnsi flumina et reuelabit ignominia tua et uidebit opprobriū tuū. Denudata autē tuā pudendē tuā cū ia cepit uenī et femora erta apparere. incipies mox laudatoribus tuis. immo deteriores tuis sordescere. et dedecori dicē magis magq̃ uilescere. Iā ē illis incipies iratscere. indignari. illos detestari. et ēdeliū p̄sequi. quibus antea multū placere studuisti. Et quia blandē erat pius. tamen p̄modū asp et durus. Sic es tuū immutabit inferrū. dicēdq̃ t. Quom̄ confusa es in amaritudine tua saluene.
Sed aut dubitē op̄ ereū mutasse in ferreū. lenitatē in seūitatē. quē